

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **K. U.**, státní příslušnost Gruzie, t. č. bytem PoS Havířov, Havířov-Dolní Suchá, Na Kopci 5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2017 č. j. OAM-403/ZA-ZA11-ZA08-2017, o udělení mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 6.6.2017 č. j. OAM-403/ZA-ZA11-ZA08-2017 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřipustná podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky je již třetí v pořadí. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 14.6.2016,

o které bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAM-554/ZA-ZA11-2016 a bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 28.6.2016 o neudělení mezinárodní ochrany, přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.7.2016. Druhou žádost podal žalobce dne 31.8.2016 a o této žádosti bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAM-761/ZA-ZA11-2016. Žalovaný vydal následně dne 15.9.2016 rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, které nabylo právní moci dne 27.9.2016. Žalobce proti němu podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který jí rozhodnutím ze dne 19.12.2016 zamítl. V průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce označil jako důvod této žádosti skutečnost, že po hádce s Čečenci s přáteli omylem zabili jednoho člověka. Policií zadržen nebyl, ale jedna žena, která hádku viděla, ho na policii nahlásila. Čečenci mu spálili dům a v případě návratu do vlasti se Čečenců obává. Jako důvod druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl problémy s neúmyslnou vraždou, kdy se jednalo o Čečence. Nyní projednávanou třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 23.5.2017 žalobce odůvodnil naprosto stejnými motivy svého odchodu z vlasti a neochoty opětovně se vrátit do Gruzie jako v předchozích správních řízeních, tj. problémy s lidmi čečenské národnosti. Uvedl, že jeho důvody jsou stejné jako v předchozím řízení a pouze doplnil to, že pokračuje nátlak na jeho příbuzné. O této žádosti rozhodl žalovaný, jak shora uvedeno, žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 6.6.2017 tak, že ji posoudil jako nepřipustnou podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení o ní zastavil podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které tvrdil, že žalovaný porušil článek 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť v případě vycestování by mu hrozila újma představující nelidské nebo ponižující zacházení ze strany Čečenců, kteří v současné době vyvíjejí nátlak na jeho rodinu. Žalovaný porušil ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Žalovanému dále vytýkal porušení ust. § 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu, neboť nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé a nepřihlížel pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Na výzvu krajského soudu pak žalobce doplnil podáním ze dne 24.7.2017 žalobu tak, že ve své zemi původu měl problémy s lidmi čečenské národnosti, jelikož byl přítomen při neúmyslném zabití muže čečenské národnosti, a proto ze strany těchto lidí mu hrozila vážná újma a pronásledování. Žalobce nebyl gruzínskou policií zadržen, ale hádku, při které k zabití došlo, viděla jedna žena a ta ho na policii nahlásila. Tito lidé vyvíjeli nátlak na jeho příbuzné, kteří taktéž museli opustit Gruzii a dokonce došlo k napadení otce žalobce a ke spálení jejich rodinného domu. V případě nuceného vycestování do Gruzie by byl nucen čelit riziku dalšího vyhrožování, ať už psychického či fyzického ze strany lidí čečenské národnosti. Poukázal na článek 3 Úmluvy proti mučení, dle kterého žádný smluvní stát nevypoví, nevrátí či nevydá osobu jinému státu, jsou-li vážné důvody se domnívat, že by jí v něm hrozilo nebezpečí mučení. Zpráva o stavu lidských práv z roku 2016 – Gruzie od americké US Department of State uvádí, že v Gruzii jsou stále problémy v oblasti dodržování lidských práv jako svévolné zadržování a zbavování života gruzínských občanů ruskými a de facto i gruzínskými

orgány podél správních hranic v souladu s okupovaným územím dané země a nedostatky v oblasti soudnictví, státních institucí a jiné.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2017 č. j. OAM-403/ZA-ZA11-ZA08-2017, jakož i zpřípojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal krajský soud za prokázáno, že žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 1.6.2017 odpověděl na otázku důvodů této žádosti tak, že to jednou v pohovoru uvedl, v Gruzii měl problémy s lidmi čečenské národnosti, přičemž tyto důvody jsou stejné jako v minulém řízení. Pokračuje nátlak na jeho příbuzné a kvůli tomu někteří z nich museli odejít z vlasti. Rodinný dům, kde se narodil a vyrostl, spálili. Součástí správního spisu jsou zprávy o zemi původu žalobce v Gruzii, a to Informace Ministerstva vnitra ČR z listopadu 2016 ohledně bezpečnostní a politické situace v zemi, Zpráva mezinárodní organizace pro migraci (IOM) – údaje o zemi Gruzie – 2016, Zpráva Freedom House ze 27.1.2016 nazvaná Svoboda ve světě 2016 – Gruzie, Informace MZV ČR, č. j. 98834/2015-LTP ze dne 17.6.2015, týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do Gruzie a návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Součástí správního spisu jsou také dokumentace z předchozích správních řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Z této dokumentace krajský soud zjistil, že ve věci podání první žádosti ze dne 14.6.2016 žalobce při poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že v Gruzii má problémy a nechce se tam vracet a žít. Ve hraničním regionu Pankisi jsou Čečenci a ti jsou v konfliktu s Gruzínci. Žalobce pochází z tohoto regionu. Když byl s kamarády, náhodou se stalo, že se s Čečenci pohádali a v hádce omylem zabili jednoho člověka. Policie zadržela všechny jeho přátele, ale jeho nikoliv, neboť proti němu nebyly důkazy ani žádný svědek. Měsíc po hádce si jej pamatovala jedna žena, která hádku viděla a která jej nahlásila na policii. Čečenci přijeli a zapálili jeho dům. Další důvody žádosti nemá a dodal, že pokud mu v České republice neudělí mezinárodní ochranu, je pro něj lepší se zabít tady, než se vrátit do Gruzie, kde jej Čečenci rovnou zabijí anebo jej budou trápit a trestat. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 28.6.2016 č. j. OAM-554/ZA-ZA11-ZA02-2016 tak, že žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neudělil. Z dokumentace týkající se řízení ve věci žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, kterou podal dne 31.8.2016, krajský soud zjistil, že jako důvody této druhé žádosti žalobce uvedl, že má nějaké problémy v Gruzii, měli náhodnou neúmyslnou vraždu. Jednalo se o Čečence v Pankiském údolí. Žalobce potvrdil to, co říkal během minulého řízení. Doplnil, že když odcestoval, během 2,5 měsíců napadli příbuzní toho Čečence jeho otce a zmlátili ho. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 15.9.2016 č. j. OAM-761/ZA-ZA11-ZA02-2016 stejným způsobem jako o žádosti první, tedy neudělením mezinárodní ochrany žalobci.

Podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Žalobce vytýkal žalovanému porušení článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, což odůvodnil tím, že by v případě nuceného vycestování do země původu musel čelit riziku dalšího vyhrožování, ať už psychického či fyzického ze strany lidí čečenské národnosti. V této souvislosti také poukázal na Zprávu o stavu lidských práv 2016 – Gruzie a na problémy v této oblasti. Tato žalobní námitka je nedůvodná především už proto, že napadeným rozhodnutím žalovaný řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil pro nepřipustnost této žádosti a tedy nebyl povinen se v odůvodnění tohoto rozhodnutí zabývat otázkou, zda v případě žalobce nejsou naplněny důvody pro udělení doplňkové mezinárodní ochrany pro hrozící nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Těmito okolnostmi se totiž žalovaný již zabýval v rámci předchozích správních řízení ve věci opakovaných dvou žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany a dospěl v obou případech k závěru, že neshledal důvody pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12, § 13 zákona o azylu či humanitárního azylu dle ust. § 14 anebo doplňkové mezinárodní ochrany dle § 14a a § 14b téhož zákona. K uvedenému krajský soud jen poznamenává, že výše citované informace o zemi původu žalobce nesvědčí o tom, že od posledního předchozího rozhodnutí žalovaného ve věci druhé žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany došlo k podstatným změnám v politické a bezpečnostní situaci v této zemi. Nedůvodnou považuje krajský soud i žalobní námitku ohledně údajného porušení § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 50 odst. 4 správního řádu. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že v tomto řízení žalobce uvedl naprosto stejný důvod své žádosti o udělení azylu, jaký uváděl v předchozích správních řízeních. Žalovaný si pro nyní žalobou napadené rozhodnutí opatřil dostatek informací, jednak v rámci poskytnutí údajů k žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 1.6.2017 a vycházel z informací, které vyšly najevo v řízeních o předchozích dvou žádostech žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Protože se jedná o důvody shodné, správně dospěl k závěru, že žádost žalobce je nepřipustná podle shora citovaného ust. § 10a písm. e) zákona o azylu, v důsledku čehož podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona řízení zastavil. K významu a smyslu těchto zákonných ustanovení poukazuje závěrem krajský soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.6.2009 č. j. 9 Azs 5/2009-65, v němž se uvádí: „hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotně právní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí, než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit,

aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí“.

Žalobce ve své žádosti neuvedl žádnou novou skutečnost, kterou by se žalovaný nezabýval v předchozích řízeních o jeho žádostech ve věci udělení mezinárodní ochrany.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud učinil závěr, že žalovaný nepochybil, když nynější žádost žalobce (v pořadí již třetí) o mezinárodní ochranu, hodnotil jako nepřipustnou podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení podle ust. § 25 písm. i téhož zákona zastavil.

Krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl v této věci bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků řízení nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. září 2017

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**